IVAN RATAMA

GLASSMANNEN

Versjon en og to -

(c) Copyright, Det Arkaiske Forlag.

ISBN: 978-82-8325-058-9

"GLASSMANNEN"

- Du er ikke velkommen her. Vi ønsker ikke rasister her.
Den svarte, fremmedkulturelle eiendomsmegleren ga ham klar beskjed. Mannen så at han syntes synd på seg selv. Så at han hadde noe på samvittigheten. Så at han forsøkte å skjule noe. Så at han var en annen tid et annet sted. Så at han ikke var i kontakt med følelsene sine. Så hvordan han forholdt seg til andre mennesker. Så den undertrykkede aggresjonen. Så at han ikke var normal og at alle som var normale ikke var rasister. Så at han skammet seg og idag var det bare rasister som hadde noe å skamme seg over. Så at han manglet en naturlig selvhevdelse. Så at han lot som. Så at han prøvde. Så at han var en drømmer uten kontroll på følelsene sine og uten kontakt med realitetene som følte at han fortjente bedre. Så at han følte seg krenket uten rett til å føle seg krenket. Så at han prøvde å bli tatt på alvor. SÅ at han ba om ikke å bli ledd av. Så at han prøvde å være voksen. Han var ingenting mer enn sitt utseende, og det førsteinntrykk han ga. Der stoppet hans personlighet og deltakelse i menneskenes verden. Han var redusert av andres rettigheter til et tomt skall. Hans forsøk på å vise mer av seg selv mislyktes, folk trodde ham ikke. Rasist når du så på dem og rasist når de så på deg. Den passive er nå rasist. Den som er annerledes er nå ikke rasistens offer, den som er annerledes er rasisten selv.

"NAVNLØS NOVELLE 1"

Den som lyver til en som ikke klarer å skille fakta fra oppspinn har bevist noe om den andre. For han er en drømmer og alle drømmere er rasister. Den som lyver til en som klarer å skille fakta fra oppspinn har avslørt noe om seg selv. Han respekterer ikke seg selv. Og den ene drømmer om og få ha det bra, mens den andre drømmer om ting som er umulige, å bevise noe for all verden. Den onde har ikke erkjent det han er, derfor sauses drømmer og teorier sammen på en grøtete måte. Drømmeren idag er som igår: en med grunn og opplevelse av urett, og en uten grunn og opplevelse av og utøvelse av urett. Drømmeren er radikalisert, uten kulturen, uten personligheten, uten talentet. Drømmeren har ikke lenger gode drømmer som grunnlag for sin ondskap. Fakta mennesket er offer for den andre, mens oppspinnsmennesket er offer for seg selv.

"GLASSMANNEN"

Versjon 2 -

Den opprinnelig fremmedkulturelle mannen inne på det Symbolistiske galleriet hadde allerede dømt ham for han fikk åpnet munnen. Han så at han hadde en holdning, så at han hadde behov for å bli oppfattet på en bestemt måte, så at han så på seg selv på en bestemt måte, så at han innbilte seg ting, så at han likte å være kontroversiell, så at han ville hevde seg og tok det utover andre at han ikke turte å gjøre det, så at hans følelser manglet en arena, så at det at han var liberal overfor hvite var noe han var fordi han var konservativ overfor svarte, så at han var desperat, så at han manglet rotfasthet, så at han bare ville være som alle andre. Rasister kommer i alle farger og fasonger. Vi har den normale Republikanertypen, vi har den psykopatiske Hitlertypen, vi har den misforstått liberale Nietzschetypen, vi har den fortrengende og desperate tapertypen, vi har den vanlige Norske rasisten. Rasist, det er alle som har erfaringer som mangler et språk og ikke lar seg omtale, de følelser som er uverdige og skal stues bort. Den som ikke er en del av ditt fellesskap, er en rasist. Er du geni, er du rasist, fordi de talentfulle, de som virkelig går på skole og er hardt arbeidende, har ikke noe behov for å kalle seg geni lengre. Opprør er rasisme. Klarer du ikke å tilpasse deg, er du rasist. Gjør du som du vil er du rasist fordi rasistene ikke respekterer grenser og det er ikke det samme som å være grenseløs i sin toleranse overfor andre. Er du annerledes er du rasist, fordi anti-rasismen har begrenset hvilken annerledeshet man er empatisk med. Den som er usikker på seg selv kan idag oppfattes som rasist fordi usikkerhet forveksles med frykt og frykt er intoleranse. En anti-rasist, det er den som ikke tror på alt han leser og hører, men som klarer å skille fakta fra oppspinn, men som samtidig gjør det han leser og hører og gjør det han forventes å gjøre ut av det han leser og hører, enten det er fakta eller oppspinn. Rasisme er å føle seg simpel fordi en føler seg mindreverdig, da er du rasist. Når du vet at rollene er byttet om og du ikke har trumfkortet lengre, normaliteten.

SAMFUNNSPROBLEMET

Rasisme "Er det største samfunnsproblemet vi har idag". Fordi innvandrerne har kommet hit blir taperne sinte istedetfor å godta nederlaget slik de ville ha gjort overfor nordmenn, de vil ikke være noe mindre verdt enn fremmede, det er ikke derfor de har tapt, og dette sinnet hos taperne inneholder akkurat den samme historien om diskriminering, fattigdom og selvforakt som hos innvandrerne.
Men siden taperne er rasister fordi du blir rasist av å være taper fordi de som har fratatt deg mulighetene er fremmede, og de er stolte av det, de vil bevise noe med dette, derfor er det ingenting annet enn likegyldighet å hente. Rasistene er tross alt psykopater, de viser jo ingen empati. Empati er for vinnerne og vinnerne det er innvandrerne fordi det de representerer er vakkert. Deres lidelseshistorie vekker ikke dårlig samvittighet i oss. Den er ingen kritikk. Vi kan trygt engasjere oss. Det de er utsatt for er urettferdig fordi de er svarte. Deres tap er urettens tap.
Ingen bryr seg med en taper. Spesielt ikke når vinnerne har så mye lettere for å vinne frem, de gjør jo ikke noe annet feil enn å få suksess. Men hvem er taper i innvandrernes eget hjemland? Jo, innvandrerne selv! Men deres tårer er ikke selvmedlidenhet, men menneskelighet. Dette er en tragedie. Det er rasistenes feil. Fordi ellers ville vi kunnet kritisere innvandrerne selv,og da kan de jo ikke bli de nye vinnerne. De er ikke tapere i Norge ihvertfall.
Det er de selv veldig stolte av å påpeke. Akkurat som om vi forsøker å frata dem noe. Som de har mer rett til å ha enn oss.
Fordi de er ofre. Men hvilken stat lar ofre få gratis rett i fanget det de trenger for å bli sterk? Jo, Norge! For å endre bildet av hva en vinner er! De svarte har man to tilnærminger til: I den ene fortellingen er de vinnere. I den andre fortellingen er de tapere.
I den ene fortellingen er de rike. I den andre fortellingen er de fattige. I den ene fortellingen er de inkludert. I den andre fortellingen er de ekskludert. Skylden er alltid hos oss og ikke hos dem. Æren er alltid hos dem og ikke hos oss. Men vinner alle innvandrerne frem i arbeidsmarkedet og i skolesystemet og blir vinnere der og på flere samfunnsarenaer, så trenger vi likevel veldig mange innvandrere på trygd - sånn at Arbeiderpartiet kan vinne valget!
- Klovna, sa læreren på telefon på idrettsdagen.
- Jeg er ikke rasist! Ropte broren min til ham da han rev telefonrøret fra meg.
- Du får ikke jobb uansett så du kan like gjerne være rasist, svarte læreren saklig og rolig.
- Det er ikke så provoserende, sa Afrikanerne i bygda da de fikk høre om dette, i et forsøk på å overbevise og konfrontere seg selv, og få kontroll på følelsene sine, de som fortsatt foraktet seg selv, ikke fordi de var diskriminerte, men fordi de selv diskriminerte andre.
Spørsmålet er altså ikke om du vil være taper eller ikke men om du vil være taper som rasist eller ikke. Er du vanlig får du jobb og da er du ikke rasist. Rasisme er ikke noe du har gjort eller sagt, men noe du er. Du er rasist. Taper blir du uansett. Om innvandrerne ikke var vinnere kunne vi risikert at Marx, Nietzsche og Freud var det. Vi trenger innvandrerne for å fylle den rollen.

SAMFUNNSPROBLEMET

Versjon to -

Rasisme "Er det største samfunnsproblemet vi har i dag". Fordi det ikke er tillatt for Arbeiderklassen å kreve sin rett overfor velartikulerte og høflige bedrevitere, ungene fra høyere sosiale lag tas på alvor for sin frykt for å være omskåret. Det finnes rasisme fordi arbeiderklassen også frykter, men dens frykt blir ikke tatt på alvor men utskjelt og latterliggjort. Arbeiderklassens tapere, rasistene, sviktes av sine egne, også av taperne, fordi de tror de tjener sin egen sak ved å ikke stemples som rasister. Eller kansje tjener de sin egen sak ved å ikke stemples som rasister, men at det er hele problemet? Det er i Norge i dag ikke lenger mannsamfunnet, moralsk og konservativt, men den Kvinnestyrte innvandrerkultusen, som er likeså moralsk og konservativ, hvor Ateisme snart er det eneste alternativet, men som de nok snart skal være kvitt for godt (og da er det fritt frem), som skaper taperne. Den Kvinnestyrte innvandrerkultusen skaper taperne, ikke mennene. Og de trenger oss. De trenger taperne. Hvem skulle ellers kalles rasister og gi deres samfunn en ideologisk overbygning?
- Du er taper du og!
- Ja! Men jeg er ikke rasist!
- Tjener det deg?
Og hele problemet er at det gjør det. Det tjener oss å unngå å stemples som rasister selv om vi er tapere. For valget står mellom hvilken grad av psykologisk stress du ønsker å leve under: er du taper som rasist eller taper som anti-rasist er forskjellen at du pines og plages mer om du viser tegn på rasisme. Og det klarer du uansett ikke å skjule. Så lenge du føler rasisme inne i hodet ditt så ser de det på deg. Og da kan du like gjerne gå et annet sted for da er det ingenting å hente der du er. Du er rasist og bare det. Rasister er bare rasister.

De fattige ble også mistenkeliggjort i gamle dager og det ble sagt at de kunne ikke snakke sant eller komme til Himmelen, tror du virkelig Jesus, han som var så smart at han døde for oss alle, var så dum at han støttet de fattige. I dag er de fattige rasister og dermed er det ingen empati å hente. Alt er din egen skyld. Det har det på en måte alltid vært også, men nå er det ikke noe forsvar igjen i Sosialisme og Kommunisme. Den er jo anti-rasistisk... Ingen ønsker taperne noe godt fordi de er rasister og da får de på en måte aldri sluttet med å være rasister heller! Men det kan vel umulig være det man ønsker, eller hva?

REPRESENTASJONEN

Det er de som skal representere toleransen, ikke jeg. Det er de som skal representere rasjonaliteten, ikke jeg. Det er de som skal representere folkeviljen, ikke jeg. Det er de som skal representere arbeidsfolk, ikke jeg. Det er de som skal representere pasienter, ikke jeg. Det er de som skal representere bygda, ikke jeg. Det er de som skal representere borettslaget, ikke jeg. Jeg er ikke som dem fordi jeg ikke har noen å representere. Jeg er annerledes og ubeskyttet mot hets fordi jeg ikke har noen å representere. Det hele handler ikke om hva du mener men om du representerer noen med standpunktene dine. Du finnes ikke til i offentligheten eller i statistikken om du ikke representerer noen. Du blir usynlig. Om du representerer noen er det stor sannsynlighet for at meningene dine er de riktige. Det er ikke lenger mulig å ha rett om du er alene.

HETSEN

Om noen beskylder deg med opprørte følelser for å ha hetset Islam så betyr ikke det nødvendigvis at du har hetset Islam. Det betyr kansje bare at du har hevdet standpunkter som de finner å være et problem for deres agenda, og som de vil få kontroll på. Og får de deg til å tro at du har hetset Islam så er du garantert å gi opp ditt ubetydelige opprør. Fordi å hetse Islam er litt som å hetse utviklingshemmede: du vet bedre og du burde forstå når du har brutt en sosial norm. Det er utilgivelig å krenke rettighetene til de som ikke har noen rettigheter.

PREMISSET

Hele premisset for den multi-kulturelle og multi-religiøse tidsalder er feil, for det er at "Alle elsker Raymond" er et rasistisk TV-program, fordi det ikke er med noen svarte i det programmet. Hvorfor er det rasistisk om det ikke er med noen svarte i det programmet om de som medvirker i programmet ikke er rasister? Men du skal ikke stille kritiske spørsmål, bare godta premisset deres. Hele den multi-kulturelle og multi-religiøse tidsalders intellektuelle premiss er dermed hjernevask, og er dermed moralsk forkastelig.

MANGFOLDETS INNSNEVRING

Når innvandrerne fra Pakistan og Somalia kom til Norge og begynte å komme seg opp og frem i samfunnet og kom inn i styre og stell, så begynte de ideologiske uttrykksmulighetene og bli mindre og mindre. Det offentlige rom ble snevret inn gjennom nettopp mangfoldet. Pakistanere meldte seg inn i Venstre og Venstre var da ikke lenger partiet for de som hadde høyere utdannelse, tenkte rasjonelt og ikke var så veldig religiøse. De var jo helt frie til å fortsette å stemme Venstre om de absolutt måtte, men av en annen grunn, trodde de virkelig at Venstre heller ville ha den tradisjonelle velgermassen enn innvandrerne, som definerte Norge og de politiske maktinstitusjonene. Det var kult og hipt og være innvandrer! Du hadde makt! Men mennesker mistet meningene sine. Mennesker ble fratatt identiteten sin. De ble rotløse. For om de ikke kunne stemme på Venstre "Fordi de egentlig ikke var så veldig religiøse", så var det ingen som representerte det standpunktet i offentligheten, ihvertfall ingen med reell politisk makt som ble tatt på alvor. Men det kunne vel aldri være meningen, eller hva?

DOBBELTMORALEN

Når rasister påstår seg å representere folket fordi "Landet vårt blir erobret og tatt over av fremmede krefter" blir de bryskt bedt om å holde kjeft, saklig og rolig, og får høre at det ikke er deres land, men anti-rasistenes. Men er anti-rasistene likesåvillige til å innrømme at Norge ikke er landet til fanatiske og ekstreme Islamister som bedriver Global Jihad for å opprette et globalt kalifat? Eller er det mer fordelstjenlig at disse fanatikerne har et land? Fordi de frykter det å bli kalt rasist mer enn å miste sin nasjonale og kulturelle identitet? ER dette deres "Ubegrunnede frykt og felles mønster"? "Vi kan ikke nekte noen et land", sier sosialistene. "Nei, bare om de er rasister". Du kan bevise noe ved å representere folkeviljen og du får makt ved å ha et land: vil sosialistene ikke nekte Jihadistene et land fordi de ganske enkelt ikke frykter å miste landet sitt - fordi de er ikke rasister! De vet at de trenger utlendingene for å sørge for at taperne, de sinnsyke, de lutfattige - Nietzsche og Marx, aldri igjen får makt i Europa og Vesten, og dermed kan de ikke kaste ut innvandrerne enten de vil ha et Internasjonalt Kalifat eller ikke. De må bare finne seg i det. Sosialistene nekter ikke Jihadistene et land, fordi sosialistene trenger dem. Ellers er det jo ikke noe futt i SIAN og Pegida...